

- far og søn

Carlo Bergonzi

Michele Angelo Bergonzi

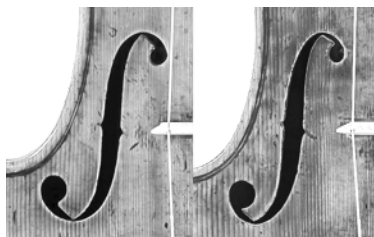

Efter en historie af John Dilworth, England

Carlo Bergonzi var heldig, at arvefølgen blev sikret af hans søn Michael Angelo Bergonzi (1722-1770). Michele Angelo fortsatte efter sin fars død i 1747 i værkstedet. Han fastholdt sin fars modeller, men detaljerne i hans håndværk er mindre præcise, og den legendariske lak, som hans far brugte, findes ikke i hans arbejde, måske på grund af manglende ekspertise. Hans instrumenter er ikke desto mindre højt værdsatte for deres kraftige og smukke tone. Han byggede en del celli efter Stradivaris lille form.

Et lille eksempel på forskellen mellem Bergonzi senior og junior kan ses på f-huller.

I en lille artikel fra auktionshuset "Tarisio" i omtalen af violinen "Naryshkin, Antoncich", bygget af far og søn står blandt andet om deres f-huller.

Bergonzi senior

Bergonzi junior

F-hullet til venstre er skåret af Carlo Bergonzi i tiden 1732-34. Bemærk nederste brede vinge.

Violinen hedder "Jarlen af Falmouth"

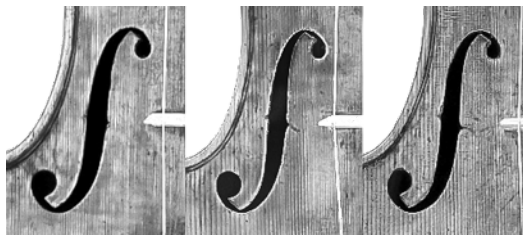
F-hullet til højre er skåret af Bergonzis søn Michele Angelo i tiden 1743-47. -

Her er nederste vinge smal.

Denne violin hedder "Naryshkin, Antoncich"

Placeringen af f-hullet og placeringen af de oprindelige borehuller er mere eller mindre den samme, som de var på violinerne fra 1730'erne, men layoutet af de øvre og nedre vinger og stilkene, der forbinder dem, er forskellige.

Den nye model af f-hullet, dukkede op omkring 1740.

"Sandler"

"Naryshkin, Antoncich"

"Meinertzhagen"

Eksempler på den nye stil ses blandt andet på violinerne "Sandler" fra 1742-44, "Naryshkin, Antoncich" fra 1743-47, "Meinertzhagen" fra 1743-47.

Der er flere eksempler på disse f-huller fra Bergonzis værksted.